

# НАСТАВЛЕНІА ОТЪ АРХІПАСТЫРА СВАЩЕННИКУ.

В с т ъ п л е н і е .

Сващеникъ долженъ е да има първа та и не престанна та грижа за тока, да бы привелъ даденно то мѣ словесно стадо, сирѣчь: дѣшны те человекчески, кои то са откупены съ кръвь та Христова, коды вѣчныятъ и блаженныятъ животъ. На тогова потребно е, Перво: да се представлва самъ себе примѣръ (юрнекъ, образъ.) съ добродѣтельный животъ. Второ, да наставлва на спасительныятъ пѣть презъ всегдашне то ученіе люди те, кои то мѣ са крѣпни въ паства та мѣ. Третье: да ги приводи къ божіа та благодать чрезъ совершанье то на божественны те тайны. . . . Но за дабы набучилъ дрѣги те, нѣжно е по първо самъ да разумѣва: никой не може да преподава дрѣгомѣ отъ онова, что нема самъ. Како може слѣпецъ да покаже правыятъ пѣть дрѣгомѣ: Како може да набучи дрѣмого онай, кой то не знае самъ; . . . Нѣжно е пакъ: По-перво (требува) сами да изпълняваме онова, на что набуцаваме дрѣги те: глѣдатъ онѣа,